

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1218 11 tháng 11 năm 2018

Thiên Giác

*Qui nguyên thiên giác tâm thanh nhẹ
Học hỏi vô cùng tự tiến xuyên
Minh đạo hiểu đời không dấy bận
Gia trì tu luyện hướng thanh cao*

*Kính bái
Lương Sĩ Hằng*

Mục Bé Tám 1992

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

*Kính bái,
Bé Tám*

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Thế là sao?
- 2) Người tu Vô Vi bắt đầu tiến hóa lại muốn đi nơi khác tâm đạo là sao?
- 3) Mọi người nghe đến Thiên Đàng ai cũng muốn đến cả?
- 4) Tại sao ai cũng thích thanh nhẹ và không thích nặng?
- 5) Làm sao mới được vui?
- 6) Làm sao giải bỏ được sự nhớ nhung của nội tâm?
- 7) Nhiều người thương nhớ Bé thì sao?

1)Hỏi: Thế là sao?

TL: Thừa

- Thế: Phải rõ vị trí và thế đứng của chính mình, từ đâu đến đây và sẽ làm gì?
- Huyền: Nhiệm vụ thiêng liêng và tinh thần phục vụ
- Kinh : có thể phát triển tới mức nào sẽ giao phó cho người chuyển tiếp.

Hiểu rõ ba điểm kể trên và thực hành đúng đắn thì ở nơi nào cũng có thể phát triển kinh tế trong tinh thần chung sức hòa bình.

Kệ:

*Phục vụ tương giao chuyển thế tình
Huyền đạo mình đời trí giải mình
Phục vụ tận tình kinh thông suốt
Tình thương đạo đức lại càng mình*

2) 23-09-92

Hỏi: Người tu Vô Vi bắt đầu tiến hóa lại muốn đi nơi khác tầm đạo là sao?

TL: Thừa tu không chịu tự chứng sự khai ngộ của chính mình và nuôi vọng tưởng cho nên muốn tìm pháp khác, nói được nhưng làm không được, đại trí chưa tròn, vọng tưởng ám ảnh, khó mà tiến thân. Dù cho đi đến đâu rồi cũng vậy đó thôi. Đã nắm được một pháp cho tất cả mọi pháp, nhưng không chịu hành trong kiên nhẫn thì uổng cho một kiếp người. Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp là một pháp cho tất cả mọi pháp không dễ thấu triệt, nguyên lý của pháp, chỉ có thực hành tự khai tâm mở trí thì mới am tường chơn lý

Kệ:

*Làm người chớ vội tự khinh khi
Pháp lý Vô Vi tiến kịp kỳ
Vọng động không hành thêm uất ức
Tự mình phán xét tự mình ghi*

3) 24-09-92

Hỏi: Mọi người nghe đến Thiên Đàng ai cũng muốn đến cả?

TL: Thừa cái gì cảm thấy lạ và rãnh rồi và tự do thì ai cũng muốn cả.

4) Hỏi: Tại sao ai cũng thích thanh nhẹ và không thích nặng?

TL: Thừa họ đang bị ràng buộc trong vô minh nặng trọc từ lúc chào đời cho đến giờ phút lâm chung cho nên họ muốn chọn một con đường giải thoát của tâm linh. Ước vọng được giải nghiệp về Trời là vậy. Chỉ có con đường tự tu tiến thì mới giúp họ tiến hóa kịp kỳ, bằng không thì chỉ lặn đạn lao đao một kiếp người và tiếp tục chịu quả luân hồi bơ vơ trong cõi phù sanh không thật, sống chết trong hư hư ảo ảo mà thôi.

Kệ:

*Xuất nhập luân hồi trên mặt đất
Bất thông than khổ vẫn cù lần
Trắng tay ô nhiễm hồng trần tục
Ô danh ảo tưởng dự một phần*

5) 25-09-92

Hỏi: Làm sao mới được vui?

TL: Thừa hưởng nội và tự khai thác lấy chơn tâm mới cảm thấy hạnh phúc và vui tươi. Ngược lại hưởng ngoại và phân bì nơi này nơi nọ thì tự cảm thấy buồn. Cuộc sống của tâm linh rất dài và trường tồn, chẳng có gì vui và chẳng có gì buồn cả. Người tu phải biết qui y Phật, qui y Pháp, qui y Tăng, tức là phải hướng về sự thanh nhẹ vô cùng của tâm linh, siêng năng hành pháp, giải trừ lưu thanh, trở về với căn bản vô sanh của chính mình, Phật Pháp, Tăng phát triển rõ rệt.

Kệ:

*Thực hành chơn pháp triển lâu bền
Ý dục tiêu tan trí vẫn quên
Minh chánh chơn hồn thăng tiến hóa
Điểm thông đạt đạo tự quân bình*

6) 26-09-92

Hỏi: Làm sao giải bỏ được sự nhớ nhung của nội tâm?

TL: Thừa niệm Phật đều đặn, tâm quân bình minh đạo pháp, tự nó sẽ giải bỏ được tình cảm u ơ không minh chánh trong nội tâm, tự hướng về chiều hướng thanh nhẹ Phật Pháp, trì tâm tu luyện, giải mê phá chấp. Lúc nào cũng bình thản và an vui trong hạnh đức tu học, khai triển vô tự chơn kinh, tự mình soi sáng, ý lực dẫn thân mạnh mẽ.

7) Hỏi: Nhiều người thương nhớ Bé thì sao?

TL: Thừa bạn đồng hành lúc nào cũng thương nhớ nhau còn hơn ruột thịt, không có một giây phút nào muốn xa nhau về tầng số tâm điểm vô sanh, cùng hành cùng tiến, không lợi dụng lẫn nhau, nhưng lúc nào cũng hỗ trợ cho nhau trong chu trình tiến hóa. Cho nên Bé thường nói: chỉ có tu thì mới có thể đem lại sự hòa bình cho nội tâm và mặt đất.

Kệ:

*Càng hành tiến hóa khắp nơi nơi
Vũ trụ cần khôn thoát chơn lời
Xây dựng đồng hành qui một mối
Tâm linh phát triển cũng do Trời*

Tự Thuật Thi

*Danh lợi dôi dào tốt đẹp mà!
Chẳng ngờ ngày tháng sắp mau ra.
Tóc xanh mới đó nay đầu bạc,
Tỉnh giấc đành cam chịu tuổi già.
Hối hận nên tìm đường đạo đức,
Hồi tâm tu tập dứt oan gia.
Duyên lành gặp đặng lời chơn giải,
Khẩu thọ tâm truyền quý báu mà!
Báu mà tu tập đạo càng ngoan,
Sớm tới tới lui một khúc đàng.
Thơ thân Huỳnh-Đình lòng không mới,
Xuống lên Hiệp-Tích dưỡng tâm nhân.
Pháp Luân Thường Chuyển phân thanh trước,
Chơn-ly không lia, chẳng phản quang.
Thâu phóng ra vào miền Cực lạc,
Cửu huyền đều đặng đến Tây Phang.*

Đỗ Thuần Hậu

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Hồi Xuân

Thái Lan, ngày 16 tháng 1 năm 1983 (tiếp theo)

Cho nên chúng ta triền miên được học hỏi qua con tu học. Mỗi đêm thiền có một việc mới, tâm thức chúng ta mở, mở, mở mãi, mà không có phải rằng đánh rao, tự nhiên nó đến, nếu chúng ta chịu dày công tu! Cho nên huynh đệ tỷ muội của chúng ta, không phải nhiều người nhưng mà quý, quý trong sự cố gắng của mọi cá nhân, quý trong sự quyết định sáng suốt tu tiến của mọi cá nhân, quý tấm lòng thành thật tu học của mọi cá nhân, quý sự trách nhiệm của chính ta! Và sự dày công của mọi cá nhân không bị hoang phí ở tương lai! Thì càng ngày các bạn được càng hồi xuân trẻ đẹp, đàn ông càng tu luyện trở nên một tiên đồng, đàn bà càng tu luyện trở nên một tiên nữ, chúng ta sẽ qui túc, trở về chơn khí, thì thành đạt chứ gì!

Cho nên mọi người chúng ta đều có cơ hội học chung và tiến chung. Cho nên ngày nay duyên lành đưa tôi đến đây tương ngộ các bạn nơi đất Thái, rồi đây một ngày nào đó, các bạn sẽ cố gắng thực hành, rồi sẽ giúp những người được gần các bạn ở tương lai, cũng phải bỏ một thời gian, phải dày công một thời gian, nhiên hậu chúng ta tiếp tục ảnh hưởng. Cho nên Đức Phật đã nói rõ : Nhơn nhơn giai thành Phật, không phải một ông Phật nào rồi không còn ông Phật nữa đâu! Lúc nào cũng còn ông Phật trong ta! Đó là luật

quân bình! Khi các bạn đạt được luật quân bình rồi thì các bạn thấy rằng : Tâm các bạn là Phật tâm, cứu khổ ban vui không bao giờ ngừng nghỉ, trong việc làm thực hiện Tình Thương và Đạo Đức!

Cho nên hôm nay cuộc vui đã đến với chúng ta, rồi đây chúng ta phải giữ lấy kỷ niệm tốt đẹp này để tìm hiểu trong ta, thành đạt được bao nhiêu, sự dày công chúng ta đã đóng góp được bao nhiêu cho chính ta và cho chúng sanh ở tương lai! Cho nên tôi không biết nói gì hơn, rất cảm động và rất cảm mến sự thành tâm của các bạn đã đóng góp ngày hôm nay và chúng ta hẹn thực hành cho đến cùng, sự cố gắng của mọi người và trách nhiệm của mọi người, đạo pháp của mọi người, vui lên trong thanh tịnh và sáng suốt.

Thành thật cảm ơn sự hiện diện của các bạn ngày hôm nay./.

THÔNG BÁO CỦA THIỀNĐƯỜNG DŨNG CHÍ SYDNEY

Thiền đường Dũng Chí Sydney xin trân trọng thông báo:

1/ Thông báo số 1:

Thiền đường Dũng Chí sẽ tổ chức buổi tưởng niệm ngày liêu đạo của Đức Tổ Sư Đỗ Thuần Hậu như sau:

Thời gian và địa điểm:

Thời gian: 9am-2pm ngày 18/11/2018

Địa điểm: 922 Hume Highway, Bass Hill

2/ Thông báo số 2:

Sau lễ tưởng niệm bạn đạo xin phép Bề Trên, Tổ, Thầy và chư vị thiêng liêng cho phép dời Kiếng Vô Vi về thiền đường mới tọa lạc tại địa chỉ mới số 5 đường Hubber Ave, Cabramatta

Xin trân trọng thông báo..

Lê Thị Ngọc Sương

Thư ký

3) Thông báo số 3 :

Thiền đường Dũng chí sẽ tổ chức buổi lễ ra mắt thiền đường mới như sau:

Thời gian và địa điểm:

Thời gian: 9am- 6pm ngày Thứ sáu 21/12/2018 nhằm ngày rằm tháng 11 âm lịch

Địa điểm: Số 5 đường Hubber Ave, Cabramatta NSW 2166

Chương trình buổi lễ sẽ gồm có phần công phu niệm Phật và chung thiền trọn ngày

Xin mời quý bạn đạo xa gần sắp xếp thời gian về chung hưởng đạo sự và đóng góp phần thanh điền

Trân trọng thông báo

Lê Thị Ngọc Sương

Thư ký

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu-nguyện cho bà Jeannette Adrian, hiền-thê của đạo-hữu Nguyễn Văn FiFi, từ trần lúc 01g55 sáng, ngày 5/11/2018 tại tư-gia, ở Toulouse, France, hưởng thọ 68 tuổi, được siêu-thăng tịnh-độ.

Chân-thành tạ ơn quý bạn đạo.

Hội Ái-Hữu Vô-Vi France.

THÔNG BÁO VÔ VI PUBLICATIONS Chương Trình Suu Tầm Băng Cassettes Xưa

---

Trong dịp Đại Hội “Nhìn Xa” tổ chức tại Montréal vào tháng 09 vừa qua, Vô Vi Publications có đề cập đến vấn đề suu tầm lại các băng cassettes xưa. Lý do là vì đa số bạn đạo hiện nay chỉ còn dùng mp3 và định (hay đã) **vứt bỏ đi các băng cassettes họ có**, nhất là khi họ thấy rằng bài đó đã có trên websites, SD cards, USB keys, v.v...

Vô Vi Publications đã trình bày rằng các băng cassettes họ vứt bỏ đi có thể có chất lượng tốt hơn bản hiện được phổ biến dưới dạng mp3. Khi kiểm lại với các băng cassettes chúng tôi suu tầm lại được, chúng tôi đã thấy rằng:

- Có cassettes âm thanh tốt hơn,
- Có cassettes đầy đủ hơn,
- Có cassettes chính xác hơn.

Nói về “đầy đủ hơn”, một số mp3 phổ biến hiện nay có khi thiếu đoạn đầu hay đoạn cuối. Việc này dễ hiểu và dễ kiểm lại, nhưng khó kiểm hơn là **khi có bài thiếu đoạn ở giữa**.

Sau đại hội, có một vài bạn đạo yêu cầu gửi cho họ mấy bài này. Gần đây, họ lại cho chúng tôi biết rằng có một website mới đưa lên bài chép “Nhân Quả Cánh Cửa Vô Vi” mà chúng tôi đã trình bày trong đại hội. Tuy rằng bài chép mới này đã bỏ tức một vài đoạn trước đây thiếu trong bài đã đăng trên Lá Thư Vô Vi số 46 (Washington) trước đây, bài vẫn còn thiếu phần Đức Thầy giảng 6 câu thơ gần cuối. Họ đề nghị nên nêu vấn đề này lên các tuần báo cho bạn đạo không có tham dự đại hội **ý thức vấn đề này và đừng vứt bỏ đi các băng cassettes họ hiện có**.

Dưới đây là bài “Luật Nhân Quả” (Nhân Quả Cánh Cửa Vô Vi) đã được trình bày tại đại hội. Các đoạn viết màu xanh là thiếu trong Lá Thư Vô Vi số 46 lúc trước, và đoạn viết màu đỏ là đoạn vẫn còn thiếu trong bài chép mới đưa lên mạng.

LUẬT NHÂN QUẢ

Sydney, ngày 18 tháng 06 năm 1989

Nhân Quả cánh cửa Vô Vi

Vô Vi không có cửa, lúc nào cũng mở cửa cho mọi người đến chơi, học hỏi anh em; nhưng mà cái luật Nhân Quả là cánh cửa của Vô Vi.

Người đời cướp giật phải ghi điều này

Người nào mà bước vô Vô Vi mà có mưu tâm cướp giật phải nhớ điều này.

Chơn tu chẳng có danh Thầy

Người chơn tu là trong cái thức bạn đạo trao đổi với nhau, chớ không có mượn danh Thầy, danh Cha mà đề đầu người ta. Với Vô Vi không có vụ này.

*Thương yêu chánh gốc đổi thay thế tình
Đi đi lại lại một mình
Thức tâm tự tiến địa linh trong người*

Cái tâm chúng ta là cái địa linh, mà tâm chúng ta biết đối đãi giữa con người và con người, tình thương giữa con người và con người, uy tín giữa con người và con người, đó là cái phúc điền.

Chánh gốc đổi thay thế tình:

Đó là cái chơn tâm. Lúc nào cái tâm thẳng thắn làm điều ngay thẳng, không sợ chết. Khi con người làm được điều ngay thẳng là tiến hóa, học hỏi và thăng hoa; người đó mới là người có của, người đó mới là người giàu có, người đó mới là người đem lại sự bình an cho chúng sanh.

Việc làm thấy rõ đường đi; phải thẳng đi, không có bao giờ dừng chân và vị nể. Đường đi phải thẳng, lúc nào cũng phải sáng tỏ mọi sự việc, không nên đặt vấn đề gian lận lẫn nhau và tự hại lẫn nhau và tự gạt lấy mình nữa.

Đi đi lại lại một mình

Thức tâm tự tiến địa linh trong người:

Cái địa linh là cái chơn tâm của chúng ta, nếu cái tâm của chúng ta cấy cái nhân tốt thì gặt cái quả tốt; mà cấy cái nhân xấu thì gặt cái quả xấu. Giận người này, ghét người kia thì cái mặt mình nó suy đồi rồi! Mình trồng cái cây nó héo, cái đất đó đất xấu; mà cái tâm chúng ta lúc nào cũng mở, chúng ta trồng cái cây tốt, phúc điền, phúc điền có trái ngon. Tại sao Diêu Trì Kim Mẫu trồng cây ăn một trái sống nghìn năm, mà mình trồng cây ăn vô ỉa chảy, tại sao? Cho nên cái đất chúng ta không có tốt, mà mang ở trong người cái đất, cái đất là cái gì, là cái tâm. Mà cái tâm của chúng ta không tốt, sự đối đãi giữa con người và con người không tốt thì hậu quả ai gánh? Chính mình gánh! Cái tâm mình là tâm con chuột, eo hẹp, thì làm sao trồng được cây tốt? Sự đối đãi giữa con người, qua lại giữa con người không có, làm sao có sanh khí, làm sao tiêu được tai nạn?

Con người có thịnh, có suy. Trong lúc thịnh thì làm ăn khá, lúc suy thì sụp đổ; mà đất ta không lành, chỗ đâu dựa nương? Cho nên nhiều người giàu có đi tới chỗ tự sát. Người tu ta nhìn, ta nhắm mắt, ta niệm Phật, ta biết con đường đi. Người tu Vô Vi có đường đi, không có người nào bị nghẹt hết. Bỏ hết của thế gian họ cũng về Trời, tâm họ như định như vậy. Giải thoát thì không có sợ lường gạt, mà người lường gạt phải khổ, người lường gạt phải ôm lấy một trái mìn trước khi chết, nổ tung họ ra!

Cho nên phải hiểu Luật Nhân Quả là cánh cửa của Vô Vi, chớ không phải ai thấy Vô Vi là tui ngu, muốn làm gì thì làm. Không phải đâu! Tui nó không ngu đâu! Không có thẳng nào ngu, thẳng nào cũng có sạn, có sủng trong mình hết mà nó không xài. Đồ đó đồ không có phải đồ trường cửu; mà nó xài cái tâm, nó dụng cái tâm; sửa, tiến, độ tha. Nó có hạnh hy sinh.

Cho nên nhiều người lầm Vô Vi là tui ngu, vô đề đầu tui Vô Vi, rồi rút cuộc lãnh hậu quả: Tự mình cắn rứt, ăn không được, ngủ không được, phát triển không được; rồi động loạn, khổ ghê lắm!

Cho nên, tôi nhắc lại một lần nữa cho những người nào hiểu được Vô Vi và biết được con đường mở cửa, mở tâm mà lấy luật Nhân Quả làm cửa để sống ở thế gian này, thì các bạn không bao giờ bị đối, các bạn không bao giờ bị khổ và các bạn không bao giờ bị mất đạo! Không phải căn nhà này quan trọng, tâm của chủ nhà quan trọng. Tâm của chủ nhà không có quan trọng, chúng ta không có tới đây ngồi được. Tâm của chủ nhà nó không biết cái luật Nhân Quả, nó không mở cửa cho người ta đến học. Hiểu không? Chớ đừng thấy nó ngu, hiểu chỗ này.

Cho nên, khi những người nào muốn mở Thiên Đường phải biết sử dụng cánh cửa Nhân Quả mà làm con người, thì lúc nào cũng đem lại sự an vui cho chúng sanh.

*Phúc điền sáng tỏ rưới tưới
Quy nguyên thanh tịnh người người an vui*

Phúc điền là cái tâm chúng ta đã cấy rồi, chúng ta hiểu có Trời Phật, sanh tử luân hồi. Chúng ta thấy Chơn Tâm là quan trọng. Tôi nghèo, anh chị Phương là nghèo, bỏ quê hương ra đi, tràn ngập nước mắt! Rồi ra đây mong cái gì? Nhớ bạn đạo ở quê hương, rồi làm cái gì đây? Muốn mở cái Thiên Đường, Đê chi? Đê mọi người đến đây học hỏi. Dù bao nhiêu sự tranh chấp đố trên đầu, hơn thua lý luận đủ thứ hết, nhưng mà người lấy oán làm ân để học, mới rõ cái chơn tâm. Thấy cái chơn tâm chừng nào, mới thấy thương anh em nhiều chừng nấy. Càng bị giày xéo chừng nào, càng biết lỗi của mình; mới thấy anh em là giá trị, thấy anh em là tiền bạc, thấy anh em là cơ sở, thấy anh em là sự tiến hóa của đời đời. Cho nên thương yêu lẫn nhau. Nhiều khi cũng bức tức lắm, nhưng mà rồi thấy rõ cái sai lầm của chính mình và mong anh em sẽ hội ngộ lại với nhau, xây dựng cho nhau và thực hiện trên đường tình thương và đạo đức. Ôm lấy khí giới đó, sống trong trường tồn bất diệt, không có nuôi dưỡng cái cá tánh lu mờ nữa và trở về với sự sáng suốt; mới

Phúc điền sáng tỏ rười rượi

Quy nguyên thanh tịnh người người an vui:

Bước vào đây, mọi người thấy rằng: Ô, tôi tới căn nhà này thấy nó nhẹ nhàng, vui vẻ. Bà con chung vui để hướng thượng học hỏi. Tuy căn nhà hẹp mà tâm chúng tôi mở rộng, đường đi chúng tôi lại sáng suốt hơn.

Việc làm trật tự rèn trui

Chẳng còn mê chấp bùi ngùi nội tâm

Mọi việc làm trật tự rèn trui trong nội tâm của chúng ta. Tu để hiểu, học để hiểu, học để tiến, học là vô cùng.

Chẳng còn mê chấp bùi ngùi nội tâm:

Không có sự mê chấp, mà không có bùi ngùi, không có tủi thân nữa, không có giam hãm cái nội tâm nữa; mở nội tâm ra, không có giam hãm nữa.

Hòa đồng thức giác uyên thâm

Khi mà chúng ta mở được cái thức hòa đồng rồi, thấy cộng cỏ cũng là cái chuyện uyên thâm từ xa xưa, chớ phải mới đây đâu. Luật Nhân Quả cũng từ xa xưa chớ mới đây đâu. Xác thân của con người, tứ chi cũng từ xa xưa chứ đâu mới đây.

Đạo tâm sẵn có tự tầm tự đi

Trong đó có cái tâm. Cái tâm mà mở ra thì nó mới có đường. Đường kêu bằng đạo. Còn tâm bị nghẹt thì không có đạo. Tâm ta tranh chấp nhà giàu, người nghèo, rồi đóng cửa lẫn nhau; kẻ khôn người dại, rồi đóng cửa lẫn nhau. Cái đó là ngu muội, đâu có phải người khôn! Người khôn phải mở cửa ra. Những cái gì ta hiểu, trao đổi, ta biết trưng bày ra cho mọi người hiểu, đồng học, đồng tu, đồng tiến. Đó, cái đó là cái tánh chất của con người Vô Vi.

Mình học rồi mình tu. Mình thiện rồi mình mở. Mở rồi mình công khai ra, đem ra xây dựng cho nhau, không có giấu giếm. À, khi mà giấu giếm, rồi mình thấy người ta... mình giấu là mình mê, mà mình thấy rằng ta đây là số một, người kia là dở là mình chấp, mình mê chấp! Mê chấp là cái người mê chấp khổ, chớ người kia họ đâu có biết khổ. Người không biết, không có khổ.

Cho nên ta đi trong cái nguyên lý: phải mở ra cái chìa khóa đó, mở cái khuyét đó ra thì cái tâm nó mới yên.

Tâm thân sáng tỏ tự ghi

Lui về thanh tịnh dự thi trường đời

Mình lui về thanh tịnh mình mới thấy rằng khi mà đánh banh, đánh tennis, mà đánh tình đó, đứng lui đó, anh thấy trái banh nó tới đâu rồi anh mới đỡ được. Còn nếu mà người thiếu thanh tịnh, cái gì cũng ồn ào ào, chun ra là bị gạt rồi! Người tu không có bị gạt đâu! Người tu lúc nào cũng lui về thanh tịnh thì dòm cái thằng gạt đó, nó cũng đang chạy lượm banh mà thôi!

Nè, đương làm ăn này kia kia nọ, bị gạt: thấy thằng kia đi lượm banh, lượm tiền là lượm banh. Rót cuộc nó cũng bỏ trái banh nó đi về nhà, chớ nó làm gì được, phải không? Thì lúc đó cái tâm mình yên.

Chẳng cần xin thỉnh với mời

Thực hành chơn pháp đạt nơi an toàn

Mình thực hành cái chơn pháp thì mình mới xây dựng được cái tâm thức. Mình cởi mở, mình mới thấy rõ cái an toàn. Còn tâm thức mình cứ tranh chấp hoài thì làm sao mà có sự an toàn?

*Cần khôn vũ trụ nhiều màn
Trả vay vay trả khai đàng tự đi*

Có vay là phải có trả. Cái sáng suốt mà các bạn có đây là vay của Bề Trên. Vay sự quang chiếu của 36 ngôi sao kim cương đang chiếu vào trong khối óc của các bạn. Mà các bạn mở được, các bạn có cái thông minh, là vay của Bề Trên, thì các bạn phải trả. Chớ không phải nói tôi sáng suốt hơn cái đám đó, đám đó là con bò, đồ ngu!

Khinh thị người ta, rồi sau này mình phải luân hồi làm con bò khổ lắm! Không nên nghĩ như vậy. Cái sáng suốt của mình được đây là do sự thanh tịnh và Bề Trên chiếu cho mình có, mình phải đem ra phục vụ. Vì cái xác thân này cấu trúc từ siêu nhiên mà có, không có Bề Trên thì chúng ta không có hình thành tại thế gian. Mà có Bề Trên, ta hình thành ở thế gian, thì chúng ta phải đem ra phục vụ.

Cho nên nhiều người độc tài, xấu, xấu tách như con thú; biết được một chuyện, tưởng là mình hay. Rồi giấu giếm, rồi cái mạng của các bạn được bao nhiêu năm? Ít chục năm là tiêu à! Mà không chịu đem ra, giáo dục và giúp đỡ, chia sẻ cho người khác. Rồi hỏi thử các bạn ở đây, ở thế gian quen được một trăm người thân là các bạn chết rồi. Một người thân yêu biết các bạn là đủ rồi, sống hết cả một kiếp người rồi.

Dư thừa xài không hết, một trăm người mà biết thương yêu lai vãng với các bạn, các bạn không có đối; mà thế gian này bốn tỷ người, tại sao còn có cái ngu tính mà chấp người này, đui người kia, ghét người nọ? Mang cái hình đàn điên đen tối đó để mà làm gì? Mở trí ra để thăng hoa, mở trí ra xây dựng, mở trí ra chung sống hào bình với cần khôn vũ trụ.

Chấn động lực của vũ trụ đang thay đổi, tại sao tâm thức của con người ngu muội như thế đó mà không hướng về sự chánh động cái kỷ nguyên thánh đức này, mà đồng học đồng tiến, xây dựng cho nhau, tay nắm tay để hình thành mọi sự việc tốt đẹp cho quả địa cầu; mà ôm sự ngu muội mê chấp, tranh chấp ở trong tâm thức. Bầy mưu mẹo này, mưu mẹo nọ, tự lường gạt lấy mình để làm gì?

Chắc chắn là mình đem mình đi xuống địa ngục, khổ tâm và không phát triển được. Cho nên các bạn chưa đi vào cái chỗ lâm ly đau đớn đó. Khi mà các bạn làm sai rồi, cô đơn, đau đớn.

Lúc đó các bạn đối diện với đồng tiền của các bạn, rồi các bạn nghĩ sao? Đồng tiền không giúp các bạn được, và đồng tiền không có ra đi với các bạn được, vợ con không có ra đi với các bạn được! Tâm thức của các bạn bị đen tối rồi, không có phát triển được. Đó là địa ngục.

Mà tâm thức các bạn sáng suốt rồi thì tự nhiên các bạn nhẹ nhẹ là đi đến nơi, ý động là tới rồi. Hỏi cái nào hay hơn, cái nào thực chất hơn? Lúc đó lấy đồng đô-la đổi sao? Không! Một triệu đô-la đổi một cái thức của tôi, tôi không có đổi. Một trăm triệu, một ngàn triệu đổi cái thức của tôi, tôi không có đổi. Phải hiểu ở chỗ đó. Cái đó là vô cùng.

Cái luật trả vay, vay trả gói lắm ở trong vũ trụ này! Đối xử người ta tốt, mình gặt hái tốt. Đối xử với người ta xấu, mình gặt hái xấu. Có luật, không có một mảy may nào mà tránh khỏi! Cho nên cái luật đối đãi quan trọng lắm, tình người quan trọng lắm!

Mà nếu con người không có trật tự thì không có tình người, phải có trật tự mới có tình người. Mà có tình người mới biết tha thứ và thương yêu. Mà không có tình người, chỉ có mê chấp mà thôi! Nói bậy nói bạ thết mình khùng luôn!

Thế gian này có. Xã hội này thị phi dữ lắm! Chuyện nhỏ xé ra to, làm cho động loạn. Động loạn mình chứ? Cho nên nó không biết chuyện to làm cho nhỏ, chuyện nhỏ làm về không, nó không biết. Ngu cũng tại chỗ đó mà đi và tiến về con đường tranh chấp và tự tạo sự thiệt thòi cho chính mình và không có thăng hoa được.

*Vui cùng huynh đệ kỳ ni
Khai thông khối óc trường thi dễ dàng*

Chúng ta biết cái khối óc của chúng ta là gì không. Khối óc của chúng ta là của đời đời bất diệt. Khối óc của chúng ta là một con đường khai mở cho tất cả. Ngày nay các bạn học tới computer là, kỹ sư computer

là ngon lắm rồi, mà phải cái khối óc của con người chia ra không? Đó là điện não đó. Nhưng mà chỉ có khối óc con người chia một đầu thôi, chớ chưa chia hết. Còn con người phân hồn đang làm chủ khối óc này nó phát triển vô cùng; cho nên phải hiểu khối óc này và trở về tự chủ khối óc này mới đi tới sáng suốt. Đó, cái sáng suốt mới thấy rõ đường đi. Thiếu sáng suốt đâu có thấy đường đi. Ở trong rừng mà, không có đèn đâu có thấy đường đi. Mà mình sáng suốt, tự nhiên ở trong đường mình có đèn.

*Chung vui thanh tịnh bạc bòn
Chẳng còn tranh chấp thẳng đàng độ tha*

Bởi vì các bạn xuống đây thực hiện tình thương và đạo đức, mà khối óc thần kinh từ đầu tới chân là khối tình thương và đạo đức. Nếu mà chúng ta đi về sự tranh chấp thì làm cho cái thần kinh chúng ta rối loạn, làm sao chúng ta độ tha? Chúng ta thực hành một con đường tha thứ và thương yêu mới độ tha được.

*Thức tâm mở khuyết ta bà
Tâm lành hướng độ dân ta trong ngoài*

Nếu mà muốn vì dân vì nước, mà tâm thân không biết, vạn linh đồng sống với cái tiểu thiên địa này không biết, không lo cho nó, lục căn lục trần trong này nó nổi loạn cũng không biết dàn xếp nữa, làm sao lo cho quốc sự được?

Cho nên trong ngoài đàng hoàng rồi lúc đó mới là lành, thấy cái hạnh hy sinh dần thân rõ ràng! Không tham lam, làm việc cho đại chúng, đó là làm việc cho xứ sở, làm việc cho nhân loại. Mà phải thấy rõ, nhận thức rõ mới làm được. Còn nhận thức không rõ thì chỉ đồ ra những cái thuyết bất chánh và tự hủy lấy mình mà thôi!

Cho nên mọi người tiến tới đồng hành như vậy nó cấu trúc thành một cái chủ thuyết, mà trong đó có không chủ thuyết: Mọi người đều đi trong cái tình thương và đạo đức, nó thành một cái chủ thuyết của tình thương và đạo đức, nhưng mà không có chủ thuyết. Không lấy cái chủ thuyết đó làm đích, nhưng mà hành để đi tới chủ thuyết thì đời đạo song tu không? Đời chúng ta cũng an, đạo chúng ta cũng an. Thấy con người là quý, xây dựng lẫn nhau, không có còn đi tới chỗ giết chóc, giết hại, ám hại con người nữa; mà dùng cái tình thương và đạo đức xây dựng cho con người tiến hóa. Thật sự rõ mình, rõ họ, mới thương yêu; còn không biết mình là ai, không biết họ là ai, không có vị trí chung, làm sao thương yêu được? Chỉ có ghét bỏ, rồi hận thù, rồi đau khổ, về sau mình gánh lãnh hết! Giờ phút nằm trong nhà thương mới biết là mình làm bậy!

*Biển yêu sống động miệt mài
Giải mê phá chấp tiến hoài không ngưng*

Cái biển yêu sống động là các bạn có một cái thể xác. Bảy chục phần trăm là nước ở trong đó, rồi nước với điện cộng lại nó mới thành cái hình, mà trong đó nó có trật tự. Nó là gì? Là một biển yêu. Mà biển yêu nó sống động, nó là k^hnh sống có trật tự, nó là k^hnh sống để độ th^h; nó là một cⁿn người, biết đối đãi con người. Giữa con người và con người gặp nó là kính yêu, kính mến. Hòa cảm với mọi người, hạ mình xuống học hỏi, đồng đẳng thực hành. Tiên, xây dựng cho chung.

Rồi tôi hỏi: Một số người vậy mà thương yêu và làm đúng như vậy, như cái gì tôi nói đó, cái số người này có bao giờ đối đầu, không đối! Người làm một chuyện, đóng góp vui, tươi, xây dựng, cái gia đình chúng ta to lắm!

Lúc nào chúng ta cũng có cái ý niệm: lấy Trời làm nhà, lấy đất làm giường mà không hay. Có ông nào tránh khỏi cái chỗ đó đâu? Chết, phải ở ngoài đồng chớ; lấy trời làm nhà, lấy đất làm giường mà còn tranh chấp làm chi cái giường? Tranh chấp làm chi căn nhà? Tại sao không xây dựng tình thương với nhau? Cái căn nhà này là cái gì? Tình thương, cái khối óc thông minh của con người đóng góp thành căn nhà chúng ta ngồi, thì chúng ta phải thương những người làm. Những người làm thành căn nhà này chúng ta phải quý, chúng ta phải thương, thì họ mới thương mình.

Cho nên, tôi có đồng tiền tôi phát cho họ, rồi họ phải làm tới chết, cái đó là không tốt! Cái tâm đen tối, tâm ngu muội, thiếu sáng suốt, không phải đồng tiền! Họ tới với tôi là bằng cái duyên của Trời Phật sắp đặt thì

tôi phải đổi đãi bằng cái duyên lành của Trời Phật, chứ không phải bằng đồng tiền đổi với họ; làm mất giá trị của tôi và mất giá trị của họ, tôi không làm! Tôi phải làm bằng tình thương, vô cùng xây dựng, thì cái của ăn đâu cho hết! Đi đâu, ai cũng mến, cũng thương; làm việc gì người ta cũng hợp tác, thì làm sao bị sụp đổ? Không bị sụp đổ, cơ đồ càng ngày càng tốt thêm.

Cho nên, các bạn hôm nay được duyên lành để hiểu cái luật Nhân Quả của người tu Vô Vi. Không nên sợ mất của, nhưng mà chúng ta có cơ hội nhìn những người ăn cắp của, rồi chúng ta lại độ cho những người tiến hóa. Nó có sai lầm nó mới ăn năn; nó có tham lam nó mới thấy cái tội của nó. Và lúc đó, chúng ta với một môi trường hiền lành, tận độ chúng sanh, thì nó cũng về với chúng ta mà thôi. Nó cũng là anh em của chúng ta, không ngoài đâu! Nó đang sống trong vũ trụ mà nó quên vũ trụ. Nó đang sống trên mặt đất mà nó tưởng nó là vàng.

Sai lầm ở chỗ đó, mà không chịu mở tâm, mở khuyết, nó tự gạt nó quá nhiều, rồi nó sẽ cô lập nó! Chúng ta phải tha thứ, vì chúng ta là người có thiên, có tu, có thương yêu, có xây dựng, độ tha. Đó là cái nhiệm vụ của người Vô Vi.

Người Vô Vi không bao giờ bị mất, đã nói Vô Vi kia mà: Trong cái không, nhỏ nhất cũng không. Chúng ta không có mất, chúng ta còn mãi mãi và chúng ta càng thanh tịnh, chúng ta càng nhìn tận mắt những luật Nhân Quả rõ ràng! Cánh cửa của Vô Vi đóng và mở bằng luật Nhân Quả.

Cho nên, tất cả các bạn đạo ở Sydney và khắp năm châu được nghe qua cuốn băng này để thấy rõ cái luật Nhân Quả là cánh cửa đóng mở của Vô Vi. Cứ nhớ trong cái luật Nhân Quả mà làm người thì không bị lường gạt nữa.

Thì hôm nay, tôi đến đây vui cùng các bạn, và tôi cũng xin cảm ơn sự đồng đạo của bà con đến đây nghe qua âm thanh tôi, lời phân giải của tôi.

Tôi rất cảm động và cảm ơn các bạn. Nếu các bạn có gì thắc mắc, chúng ta tiếp tục bàn bạc để xây dựng cho nhau./.

[Hết]

Tiện đây, Vô Vi Publications cũng xin thành thật cảm tạ các bạn đạo đã không ngần ngại bỏ công sức đem qua rất nhiều cassettes xưa cho chúng tôi trong dịp đại hội và các bạn đạo đã ủng hộ tại đại hội, cũng đã gửi thêm rất nhiều thùng cassettes sau khi trở về nhà.

Thành thật cảm ơn các bạn.

Vô Vi Publications

Lưu Ý: Các đoạn thiếu đã do bạn đạo sinh sống ở hải ngoại và không có học chương trình Việt tạm chép lại. Nếu có chỗ chép sai lời giảng hay chính tả, xin các bạn vui lòng gửi điện thư về vovipublications@gmail.com.